

Sygn. akt VI Ka 376/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Wieja

SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonej z art. 279 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt II K 172/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej S. K. w pkt I części dyspozytywnej w ten sposób, że przyjmuje, iż wysokość spowodowanych strat na szkodę S. Z. wynosiła 3000 (trzy tysiące) złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. K. oskarżona była o to, że w nocy z 27 na 28 września 2011 roku w L. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu oraz z góry powziętym zamiarem po uprzednim wyłamaniu szyby w samochodzie osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) roku produkcji 1991 wartości 1.500 złotych zaparkowanego przy ul. (...) dostali się do jego wnętrza, a następnie po pokonaniu zabezpieczenia stacyjki uruchomili silnik tego pojazdu i dokonali jego zaboru celem przywłaszczenia wraz z zawartym wewnątrz wyposażeniem wędkarskim w postaci czterech wędek kompletnych, podbieraka do ryb, fotelika oraz krzeselka wędkarskiego a także torby skórzanej o wartości 1000 złotych czym spowodowali straty w wysokości 2 500 zł działając tym samym na szkodę S. Z., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn. IIK 172/13:

I. uznał oskarżoną S. K. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie 279 § 1 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk zawiesił oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł od oskarżonej S. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. Z. kwoty 3000 zł,

IV. na podstawie art. 73 § 2 kk oddał oskarżoną S. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył jej opłaty karnej.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na ustaleniu nieprawidłowej wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem z art. 279 § 1 kk, popełnionym na szkodę S. Z. poprzez przyjęcie w sentencji wyroku, iż wartość skradzionego mienia wynosiła 2 500 zł, w sytuacji gdy Sąd I instancji w toku przewodu sądowego ustalił, iż rzeczywista wartość szkody jest inna niż wskazana w zaskarżonym orzeczeniu.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w opisie przypisanego S. K., iż szkoda wyrządzona przestępstwem opisanym w części wstępnej wyroku wynosi 3000 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Rację ma prokurator, że Sąd Rejonowy ustalił, iż wysokość szkody jaka poniósł S. Z. wynosiła 3000 zł, a nie tak jak zarzucono w akcie oskarżenia 2 500 zł. Sąd Rejonowy w pkt I uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, i jak sam przyznał w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku omyłkowo nie skorygował wartości zagarniętego mienia z 2500 zł na 3000 zł. Sąd Okręgowy uznał, że istotnie szkoda poniesiona przez S. Z. wynosiła 3000 zł. Powyższe powodowało konieczność zmiany zaskarżonego wyroku (art. 437 § 2 kpk) poprzez przyjęcie, że wysokość spowodowanych strat na szkodę S. Z. wynosiła 3000 zł.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na zasadach słuszności, albowiem nie może ona ponosić konsekwencji błędnych orzeczeń Sądu.

AP